

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1243/2016
31.08.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у спору тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Вујовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Борис Вршка, адвокат из ..., ради измене одлуке о вршењу родитељског права, издржавања и уређења начина одржавања личних односа, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 219/16 од 13.04.2016. године, у седници одржаној 31.08.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 219/16 од 13.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П2 182/15 од 27.01.2016. године: 1) измењен је начин вршења родитељског права над мал. ГГ, рођеном године, одређен пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2 1035/12 од 27.09.2012. године, тако што ће тужилца - мајка самостално вршити родитељско право; 2) обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. ГГ плаћа месечно 12.000,00 динара почев од дана пресуђења па убудуће унапред за сваки месец до 10-ог у месецу, док за то постоје законски услови, на руке законског заступника - мајке АА; 3) одређен је начин одржавања личних односа између туженог - оца и малолетне ГГ, на начин одређен у изреци ове пресуде; 4) одбијен је тужбени захтев за исплату издржавања у износу од 3.000,00 динара, као и захтев за издржавање за период од 01.07.2015. до 26.01.2016. године и захтев да тужени на све доспеле неплаћене рате плати законску затезну камату од дана доспећа сваке рате до исплате; 5) одбијен је противтужбени захтев за измену става другог пресуде Основног суда у Сремској Митровици П2 1035/12 од 27.09.2011. године, тако што би убудуће тужени - отац самостално вршио родитељско право; 6) одбијен је захтев туженог за измену става трећег наведене пресуде, тако што би се тужилца као мајка обавезала да почев од 01.07.2015. године па убудуће на име доприноса за издржавање мал. ГГ плаћа месечно 10.000,00 динара; 7) одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 219/16 од 13.04.2016. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу којим

је измењен начин вршења родитељског права, у погледу обавезе туженог да плаћа допринос за издржавање малолетног детета, као и у делу којим је одређен начин одржавања личних односа, одбијен противтужбени захтев и одлучено о трошковима парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд испитао је побијану пресуду на основу чл. 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на друге одређене битне повреде поступка ревидент не указује. Наводи у ревизији да је, у суштини, суд поступао по неуредној тужби, коју је требало одбацити, нису основани. Суд је поступао по објективно преиначеној тужби, и поред противљења туженог, на основу овлашћења из чл. 199. став 2. Закона о парничном поступку, јер је оценио да је то целисходно за коначно решење односа између странака.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2 1035/12 од 27.09.2012. године разведен је брак парничних странака и одређено да родитељи заједнички врше родитељско право над мал. ГГ, с тим да пребивалиште детета буде код оца. Тужила је обавезана на плаћање издржавања у висини од 8.000,00 динара месечно, а уређен је и начин одржавања личних односа између тужиле и малолетног детета. Тај начин виђања се после доношења пресуде редовно одвијао, али је одступао од одређеног модела. У међувремену, тужила је засновала ванбрачну заједницу из које има малолетно дете старо три године. Њен ванбрачни партнер је запослен и месечно зарађује између 28.000,00 и 32.000,00 динара, а тужила зарађује месечно између 25.000,00 и 40.000,00 динара, тако што обавља комерцијалне послове, а формално није запослена. Малолетна ГГ има ... година и похађа Средњу ... школу у ... Њене месечне потребе за исхраном, гардеробом и трошковима школовања износе 20.000,00 динара. Тужени је запослен и месечно зарађује између 30.000,00 и 40.000,00 динара. Живи у кући својих родитеља. После развода брака, однос између странака није био складан, а посебно се погоршао пошто је тужени поднео кривичну пријаву због неплаћања издржавања, а потом и предлог за извршење, јер тужила није редовно извршавала своју обавезу. Малолетно дете је изложено негативној комуникацији родитеља. Са мајком има бољу комуникацију и отворено прича о свим темама, емотивно је блиска и привржена мајци, а са њом има и изграђен добар однос поверења. Њена је жеља да живи са мајком и малолетним братом, са којим има топао и емотивно близак однос. Између малоленте ГГ и туженог је 09.12.2015. године дошло до сукоба, о коме је обавештена и полиција. Од малолетног детета је узета и изјава и сачињена службена белешка, а против туженог је поднета кривична пријава за насиље у породици.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право - чл. 266. став 1. у вези чл. 6. став 1. и 77. став 3. Породичног закона, када су закључили да су испуњени услови за измену одлуке о вршењу родитељског права и да је најбољи интерес малолетног детета да родитељско право самостално врши мајка - тужилца у овом спору.

Правилно је оцењен налаз и мишљење органа старатељства Центра за социјални рад, у погледу мишљења да је у најбољем интересу малолетне ГГ да буде поверена мајци, која ће самостално вршити родитељско право, при чему је неопходно регулисати редован контакт са оцем. Малолетна ГГ има преко ... година, способна је за расуђивање и способна је да самостално формира своје мишљење и да се у том смислу изрази, како је то и прописано чланом 60. став 4. Породичног закона. Саслушана као странка пред службеним лицима Центра за социјални рад у ... она је дала изјаву да жели да живи са мајком јер се у породици оца више не осећа сигурно и безбедно, због чега нема намеру да се враћа код њега. Према процени психолога из извештаја од 30.12.2015. године, оставља утисак зрелог и одговорног детета, способног да изрази своје жеље и ставове, што је све изразила на аутентичан начин, са капацитетом потпуно пословно способног лица, без утицаја мајке.

На основу чл. 61. став 1. и 78. став 3. у вези чл. 266. и 270. Породичног закона, суд је, имајући у виду најбољи интерес малолетног детета, уредио начин одржавања личних односа малолетне ГГ са оцем, како би се задовољиле психолошке потребе детета и обезбедили услови за његов правилан психо - физички развој.

Имајући у виду узраст малолетне ГГ и њене потребе као ученице средње школе, као повериоца издржавања, а са друге стране могућности туженог, дужника издржавања, као и минималну суму издржавања прописану чланом 160. став 4. Породичног закона, правилно су примењени чл. 160, 161. и 162. овог закона у погледу критеријума, начина и висине одређивања издржавања, када је тужени обавезан да доприноси издржавању малолетног детета са 12.000,00 динара месечно, на начин одређен у изреци побијане одлуке. Притом су имали у виду да укупне потребе малолетне ГГ за издржавање износе 20.000,00 динара месечно, да родитељи остварују приближно једнаке месечне зараде, али да тужилца има законску обавезу издржавања и према другом малолетном детету. Одређеним износом издржавања неће бити угрожена егзистенција туженог, а малолетном детету, уз допринос мајке која самостално врши родитељско право, биће доступна средства у оном обиму који задовољава његове основне животне потребе.

У ревизији туженог понављају се жалбени наводи, који су били предмет правилне оцене другостепеног суда, коју прихвата и ревизијски суд. У преосталом делу, оспорава се оцена изведених доказа, чиме се посредно побија утврђено чињенично стање, што према чл. 407. став 2. ЗПП, не може бити ревизијски разлог.

На основу чл. 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић